

vrta, sadovnjak in senožet), prostor okoli cerkve in okolo cerkvenih poslopij s pravico paše za dve kravi proti temu, da do tedaj navadna cerkvena opravila pri sv. Jožefu kaj ne trpé in da bodeta na cerkev in beneficij sv. Jožefa ustanovljena uživalca, kakor tretji mestni kapelan in mestni organist, v svojih napovednih dohodkih odškodovana; 2. vse k sv. Jožefu spadajoče mašne ustanove zajedno z obligacijami razven Žirovnik-Bartholottijevih obligacij, zatem inventarji in cerkveni računi; 3. zastran onih 26 ustanovnih maš, katere ima služiti tretji mestni kapelan kot beneficijat pri svetem Jožefu, pogodilo se je tako, da opravi kapelan 26 maš na namen misijonarjev, misijonarji pa 26 ustanovnih maš beneficija pri sv. Jožefu, pri tem pa obdržuje tretji kapelan obresti 50 gld. od glavnice 1000 gld., katere je vložil knezoškof A. M. Slomšek 1. grudna leta 1854. za tretjega kapelana kot nadomestilo za beneficijske prostore in posestva, ki so bile prepuščene lazaristom v uporabo; Žirovnik-Bartholottijeve štiri obligacije se hranijo za tretjega kapelana pri mestnožupnem uradu; 4. z mežnarijo dohajajo

kongregaciji tudi mežnarski dohodki, kakor: prostovoljna bernja in polovica zvonjenja; 5. ako bi kongregacija to mesto zapustila, tedaj ostanejo cerkvi vse nove zgradbe na cerkvenem zemljišču, kakor novo omišljenje mašne obleke in cerkvene priprave kot njena last; pač pa more kongregacija, ako bi za svojega poslovanja nabavila kake dragocenosti ali iz svojega si oprave nakupila, vzeti jih kot svojo last. O gospodarjenju s cerkvenimi dohodki ima se podati vsako leto knezoškofjemu ordinarijatu račun.

L. 1867. so podedovali misijonarji mal vinograd v Zvodnem po 25. pros. i. l. umrlem lavantskem stolnem proštu Mihaelu Piklu, za kar morajo služiti na leto jedno sv. mašo. — Leta 1868. pa je kongregacija postavila novo hišo za romarje, staro mežnarijo od l. 1797., in hlev podrla ter pristavila novo hišo poleg starega stana beneficijatovega. Tudi je bil napravljen na vrhu griča poleg misijonišča lep vrt.¹⁾

Sestre milosrčnice.

Usmiljene sestre ali hčere krščanske ljubezni sv. Vincencija Pavlanskega so bile v Celje pozvane, kakor je že bilo omenjeno, za strežbo bolnikom v novi Gizelini bolnici ter so se tam nastanile dné 28. grudna l. 1875. Prve semkaj došle milosrčnice so bile: Klotilda Osel, predstojnica, Hedviga Arcin, Katarina Baldin in Beata Holl.²⁾ A kakor se je vse bolj množilo število bolnikov, tako je bilo treba tudi vse tem več strežnic, tako, da je sedaj v tem ljudomilem zavodu devet sester na službo.

Šolske sestre.

Že leta 1875. so se bili zastopniki občine Celjske okolice oglasili, da bi se tukaj osnovala zasebna deklška šola pod vodstvom šolskih sester iz tretjega reda sv. Frančiška, in je njihovo dotično prošnjo odobril tudi kn.-šk. ordinarijat in zavod šolskih sester v Mariboru. Toda tej nameri so nasprotovale državne šolske oblasti, tako, da je šele 24. prosinca leta 1878. deželni šolski svet dovolil to šolo ustanoviti. Dné 14. kimovca leta 1878. so torej šle iz mariborskega ustava šolskih sester v Celje tri sestre učiteljice: Nepomucena Ziggel, predstojnica, Antonija Beranič in Bonaventura Suhač, katera poslednja je pa bila skoro poklicana nazaj ter je namesto nje prišla Angelina Križanič.³⁾ Sedaj je v celjskem tem ustavu vseh skupaj sedem sester. — K šoli spada vrtič, prek ulice 5 metrov širok, in na severni strani vrta, okoli 600 □^u mereč.

Rimski nagrobni spominik v Celju.

¹⁾ Ig. Orožen: Dek. Cilli 193 sl.

²⁾ Ig. Orožen: Dek. Cilli 198.

³⁾ Ig. Orožen: Dek. Cilli 199.